

PIETŲ AMERIKOS LIETUVIS

Kaina 300 reisų

Prenumeratos kaina:
Brazilijoj ir Pietų Amerikoje:
Metams 16\$000, pusmečiui 8\$000,
ketvirčiui 4\$000. Kitose šalyse:
Metams 3 doler. U. S. A., pus-
mečiui 1,50 dolerio.

Adresas laiskams:
Semnario Ithluano, São Paulo,
Caixa postal 3902.

Redakcija:
São Paulo, rua da Concei-
ção Nr. 61.

SEMENARIO LITHUANO
Visuomenės, kultūros, ekonomijos savaitraštis

Leidžia: LIETUVIŲ LITERATŲ GRUPĖ.
Atsakom. redaktorius: JUOZAS RŪSKYS.

1 Metai

São Paulo, 1928 m. Sausio mėn. 1 diena (Sekmadienis)

1 Nr.

Leidėjų zodi.

Šiuo numeriu pradėdant išeina į platų lietuvišką pasaulį naujas lietuvių išeivių laikraštis „Pietų Amerikos Lietuvis“.

Išeina jis dėlto, kad neliktų tuščia, skaudų spraga sustojus eiti „Brazilijos Lietuviai“.

Visuomenė tenka kiek apsi-
stoti prie klausimo, kodėl sus-
tėjo „Brazilijos Lietuviai“,
kuris pastaruoju metu jau buvo
žymiai pasistūmęs pirmyn ir
stovėjo greta didesnių lietuviškų
laikraščių.

„Brazilijos Lietuviai“ – oido Bra-
zilijos lietuvių jaunutė Sąjunga
„Aušra“. Kaip kiekvienas jaunas
laikraštis, taip ir „Brazilijos Lie-
tuvis“ pradėjo, kol plačiau susi-
taukia klajenai, reikalingas bu-
vo didelių išlaidų. Nors jis ne-
davė sulyginamai didelių pradzio-
je deficitų, vienok labai ir labai
stigo apyvartai lėšų, ypatingai
jis gulė sunkia našta jaunutės
„Aušros“ izdū, reikalaujant laik-
raščio leidimui sudėti visas ab-
soliučiai „Aušros“ pajamas ir
dar jų nedatenkant. Kadangi
viltis greito skaitytojų ir prenu-
meratorių skaičiaus padidėjimo
ir toliau padidėjimo tik viltimi, o
organizacijai atiduoti absoluciai
visas pajamas tik laikraščio, tu-
rint ir daugiau labai svarbių
uždavinių yra negalima dalyku,
teko laikraščio leidimą nutraukti
ir jeigu po keletos metų „Auš-
ra“ žymiai praturtės ir ras būti-
nu reikalu turėti savo laikraštį,
– galės vėl „Brazilijos Lietuviai“
atgaivinti. Tokios tai yra „Bra-
zilijos Lietuvio“ sustojimo prie-
žastys.

Išsivio gyvenimas sunkus
perdėm, o ypatingai pirmaisiais
metais. Įpatingai sunku, jeigu
nėra spaudos prigimtaja kalba.
Tada išeiviai negalime netik pa-
sidalinti bendrai klusiomis min-
timis, kaip tvarkyti, kurio pu-
sėn kreipti savo gyvenimo vaira,
kuo būdu risti vienus kitus rūpi-
mus lietuviams išeiviams reika-
tus, bet liekamės lyg atskirti ne-
tik nuo savo Tėvynės, bet ir
nuo viso pasaulio, nes nežinome
kas ir kur dedasi.

Kur gali būti brangesnis pri-
gimtaja kalba spaudos žodis,
jei ne svetimoje šalyje? Ir kada
labiau gali savos spaudos trok-
šti, pasigesti lietuviško laikraščio,
jei ne tada, kai kartą turėjęs jo
netenki.

Taigi ir mums lietuviams
išsiviams būtų labai nyku, jeigu
sustojus „Brazilijos Lietuviai“
nebūtų kito laikraščio.

„Pietų Amerikos Lietuvio“
leidėjai žinome gerai, kad imasi
sunkaus ir atsakomojo ir lėšų
klausimu gan opaus darbu.

Vienok tikimės įtempus visas

Kalėdos.

Tūkstantis devyni šimtai dvideši-
mta septin. kartą žmonija atšventė
šią šventę. Pirmą kartą ji tapo
atšventė Betlejaus stailinėje klū-
pant jaučiami su asilu, dalyvau-
jant vargingiems piemenėliams
ir tėvams to, kuris gimė sveiki-
namas angelų giesmėmis.

Brangi tai šventė visai žmo-
nijai, o ypatingai vargų prislėg-
tiems, svetimųjų junga velkan-
tiems žmoneliams, nes 1927 me-
tai sukako kai gimė Kristus, tas
Kristus, kuris mokė brolybės,
artimo meilės, kuris sėjo žmoni-
joj teisybės ir teisėtumo grūdus;
ir už tą brangų žmonių san-
tvarkos mokslą, už tas šventas
meilės, broliškumo, tiesos ir teis-
ėtumo idėjas Jis kentėjo ir mirė
ant kryžiaus, pailkdamas sa-
vo vietininkus ant žemės skleisti
ir gilioti jo pasėtas idėjas.

Daug amžių prasliko nuo
to laiko. Eilių eilės pasikeitė
Jojo vietininkų.

Ir štai, dabar, po tų kelioli-
kos amžių vėl matome išvirku-
są, sužvėrėjusią žmoniją.

Artymo meilė, broliškumas,
teisybė, teisėtumas ir visi gerieji
darbai paminti po kojų.

Persekiojimai, skriaudos, silp-
nesniųjų vaitojimai, nekaltų
kraujo ir ašarų klanai bei nedy-
rybė vainikuoja šių dienų žmo-
niją.

Kristaus uždėtoji avinyčia
senai jau neteko dorų pasiūven-
tusių ganytojų. Didesnė jų dau-
guma virto Kristaus mokslo spe-
kuliantais, nukrypo nuo teisybės,
broliškumo, artymo meilės, prie-
kumščio viešpacių, prie aukso-
versių aukuro. Ir šiandien Kri-
stui tektų daug daugiau išguiti
iš Jo įkurtos bažnyčios perkan-

pajėgas tą sunkų darbą varyti
pirmyn nesustojant, kad laikra-
ščio skaitytojai nuolatos būtų pa-
tenkinti, kad kiekvienas išsivis
lietuvis Brazilijoje, ar kitoj Pietų
Amerikos valstybėj liuosomis
darbo valandomis turėtų nuola-
tinį sau gerą draugą „Pietų
Amerikos Lietuvį“.

„Pietų Amerikos Lietuvis“
nebus draugu jokiam politiniam
partijai ar grupei. Jis gins tei-
sybę teisėtumą, gerbs dorus de-
mokratinus principus. Įpatingai
kreips dėmesio ir pašvės dau-
giausia vietos gvildinimui oko-
nominį klausimų kaip greitiau
atsipalaidoti lietuviams nuo oko-
nominio skurdo svetimoje šalyje.
Duos nemasa lietuviams lengvų
grazių pasiūlymų ir žinių iš
Lietuvos ir viso pasaulio. Padės
lietuviams susisiekti netik išei-
vijoje, bet ir su savo Tėvyne.

Jis bus draugu visoms be-
išimties doriems lietuviams išei-

čių ir parduodančių „ganytojų“,
negu anais laikais iš Jeruzalės
bažnyčios.

Žmonija visa perdėm nusly-
do nuo Kristaus mokslu nurody-
to kelio ir veltui šiandien jos
narių liguista vaidintuvė, išvir-
kusi, nešvari siela ieško naujų
kelių pasiekti to idealo, kuri
Kristus pirmasis paskleidė pa-
saului.

Minint 1927-asis Kristaus
gimimo sukaktuves, būtų svar-
biausias žmonių uždavinys per-
kratyti savo sąžinę, pažvelgti į
savo sielos gelmes, ar pakanka-
mai ten yra dorybių, ar žiba ten
skaistus šviesos žiburėliai, kuris
galėtų vesti prie skelbiamojo
idealio.

Toliau. Sulyginti savus tro-
škimus, skelbiamus idealus, ar jie
skiriasi nuo tų, kuriuos skelbė
Kristus.

Manau, kad kiekvienas žmo-
gu, trokštantis ir ieškantis tik-
rosios meilės, broliškumo, teisy-
bės ir teisėtumo bei doros ide-
alų sutiks su tuo, kad tie dabar-
tinės žmonių siekliai, troškimai
yra tas pats, ką sėjo, ko mokė
Kristus.

Skirtumas bus tik tas, kad
šių laikų sugedusioji visuomenė,
pamynusi po kojų Kristaus
skelbtąjį idealą, ieško išėjties,
pasiteisinimo, būk tai naujas
idėjas skelbdama. Ir dėl tų tai
„naujų“ idėjų įvykdymo plukdo
žmoniją kraujuose – metodai
žiaurūs, žvėriški, melais, šmei-
žais, skriaudomis, smurtu, purvų
purvais danžyti! Argi jie nuves
žmoniją į šviesą ateičiai? Taip
Kristus nemokė. Patys darbai
visu kuo priešingai skelbiamoms
pėjoms, siekiamiems idealams.

Visuopirma apivalykime mū-
sų sielas, įpatingai Kristaus vie-
tiniškai žemėje ir visi tie, ką

viams ir kuogeriausiai patarnaus
jų reikaluose.

„Pietų Amerikos Lietuvis“
maloniai priims į bendradarbių
būrėlį visus tuos lietuvius, kurie
terės noro patarnauti savo broli-
ams svetimoje šalyje patiekda-
mi per spaudą sumanymų, nuro-
dymų, pamokinimų, ar norės
prisidėti kitais raštais prie lietu-
viškos spaudos avetur palaikymo
darbu.

Išleisdami šį pirmąjį su šven-
tėmis numerį kviečiame visus
lietuvius gausiai laikraštį užsi-
prenumeruoti sekantiems metams,
patinti savo tautiečių tarpe,
rinkti prenumeratą ir t. t.

Gausiai remiant, stojant pra-
dėtojo darbo talkai visiems lie-
tuviams, ji be perstojimo vary-
me pirmyn, kad išugdyti su lai-
ku „Pietų Amerikos Lietuvis“ di-
dziausių Pietų Amerikos lietuvių
laikraščio. Leidėjai.

Lietuvos politinės padangės apžvalga.

Mums lietuviams išsiviams
toji nuo savo tėvynės gyvenan-
tjems labai mažai ateina žinių
apie vykstančius Lietuvoje įvy-
kius. Tuo momentu, kai lapkri-
čio mėnesyje telegramos atne-
davo kasdien vis neramesnes
apie besivystantį Lietuvos-Lenkij-
jos konfliktą žinias, ištikrųjų ten
dėjosi dideli dalykai, kuriuos
pravartu dabar kiek plačiau
apibūdinti.

Kaip buvo minėta 17-am
„Brazilijos Lietuvio“ numeryje
lenkai šiais metais buvo pasiry-
žę galutinai įvesti lietuvių kan-
trybę iš pusiausviros.

Tam tikslui jau spalio mė-
nesyje, tuo laiku, kai Lietuva
šventė Vilniaus praradimo gė-
dulos dieną, Vilniui, Pilsudskui
vadovaujant buvo suruoštos de-
monstracijos nukreiptos prieš
Lietuvą. Demonstrantų buvo vaik-
ščiota gatvėmis su plakatais, ku-
riuose buvo išrašyta obalsiai
reikalaujanti tuojau paskelbti
mobilizaciją ir sugniuždyti Lie-
tuvą ir kiti karinio grąsinimo
šūkavimai.

Po to lenkams atėjo į pagal-
bą Tauragės sukilimo dalyviai
ir iniciatoriai, pabėgę į Latviją
ir Lenkiją. Lieuvos socialdemo-
kratų lyderiai Plečkaičiai vado-
vaujant buvo sudaryta vadinamų
„emigrantų“ iš Lietuvos grupė,
kuri, Plečkaičiai vadovaujant
sėjo į artimus santykius su
Lenkijos diktatorium Pilsudskiu
ir išdaviškiškai jam pasizadėjo
įvykdyti Lietuvoje „perversmą“,
zinoma su pagalba lenkų divizi-
jų, kad tuo būdu Plečkaitis ga-
lėtų atsistoti Lietuvos „Valdžios“
pryaukyje.

Pilsudskio finansuojamas Pleč-
kaitis susaukė lietuvių pabėgėlių
„kongresą“ Rygoje.

Vėliau Plečkaitis su savo
šėbrais Vilniuje pradėjo organi-
zuoti net naują „Lietuvos vald-
žią“. Dėl tų įvykių taip buvo
atsiliepta „Lietuvio“ 265 Nr.:

„Plečkaičio ir bendradarbių
išdaviškiškus darbus visu griežtu-
mu pasmerkė mūsų valstybiškai
nusiteikusioji spauda tiek esanti
pozicijoje tiek opozicijoje. Dėl jų
kilo nemaža pasipiktinimo mūsų
dorojoj visuomenėj, kuri viet-
mis jau pradėjo reikalauti savo
šalies išdaviškumą nabausti, kad ir
už akių aukščiausios baudsme, o

ieskome naujų kelių prie anks-
čiau minėto idealo.

Tada žmonių gerovės rūmą
– meilės, brolybės, teisybės, teis-
ėtumo ir doros idealą, kurio
mums mokė Kristus ir kurį šiandien
pamynusi po kojų žmonią
maudosi artimo kraujuose, skė-
sta prisilėgtu aršarose ir savų
nedorybių dumble. M. T. F.

Lietuvoje likusį jų turtą konfis-
kuoti valstybės naudai. Tiesą,
griežto pasmerkimo išdaviškiškas
darbas nesulaukė iš tos srovės
organo, kurios auklėtiniais ir
auklėtojais buvo mūsų nepri-
klausomybės duobkasiai, dabar
pabėgę pas priešus.

Toliau rašoma: „Reikia pri-
pažinti, kad dabartinės politikos
sąlygose, kada mūsų pietų kai-
mynas ytin nori mus savo glo-
bon pasiimti, anų mūsų valsty-
bės išdaviškų darbas tampa rim-
tai pavojingas. Štai kur glūdi
jo visi pavojai.

Plečkaitis yra nejuokais su-
manęs Vilniuje suorganizuoti
„socialistinę Lietuvos valdžią“.
Teko girdėti, kad jis su savo
pasitvymais net drįsęs kreiptis
kai kuriuos užsienio gyvenančius
aukštų kvalifikacijų žmones, pra-
šydamas jo organizuojamoje „Val-
džioje“ paimti ministerių por-
tefelius.

Žinoma, išmintingų ir dorin-
gų Lietuvos sūnų tarpe, nors
jie ir ne absoluciai remia da-
bartinę Lietuvos politinę tvarką,
jis sutiko tik pasibiaurėjimą ir
griežtą pasmerkimą...

„Tapes klusniu lenkų politi-
kos iraukiu, veikia taip, kaip
Lenkijai šiuo momentu yra
naudinga. Žiūrėkime kas iš to
gali išeiti.

Užsienių spaudoje 19 lapkri-
čio teko skaityti tokią sensacingą
žinią iš Varšuvos: „Prie Lenkų
Lietuvių sienos vakar (18 lap-
kričio) įvyko dviejų Lietuvos
pasienio batalijono kuopų su bū-
riu sukilusių lietuvių, kurie no-
rėjo pereiti į Lenkų pusę. Kele-
tas kareivių ir keliolika gerai
ginkluotų sukilėlių buvo užmušta.
Pagaliau kariuomenėl pavyko
sukilėlius paimti nelaisvėn. Jų
vadas nusizudė“.

Lietuvoje ir tolimo užkampio
kaimietis lengvai suprass, kad ši
Varšuvos paleistoji žinia nuo
galo iki galo yra perdėm prama-
nyta...

„Bet Varšuvos paleistoji an-
tis mums atidengia šitkokią Pleč-
kaitio ir Lenkų planą:

Reikia paruošti užsienio opi-
nija tam tikram žygiui, būtent
reikia įkalbėti vakarų Europai,
kad nepatenkinti elementai da-
bar iš Lietuvos ginkluotais bū-
riais bėga į Lenkiją, ir čia,
Plečkaičio kompanijai vadovau-
jant, organizuojasi iš Vilniaus
ginkluotu Lietuvos užpuolimu
nuversti dabartinę vyriausybę.

Mes puikiai žinome, kad nė
vienas ginkluotas ir lenkus nėra
pabėgęs; žinome, kad j juos pa-
bėgusi Plečkaičio kompanija
maximum gali sudaryti tik ke-
liolika žmonių. Bet ar to neu-
tenka, kad pabėgėlių vardu ga-

P 736-3360

lėtų susidaryti gerai ginkluota keletu divizionų armija, vedama generolų? Plečkaičio širms jai galėtų užtekti, o ką ji Lietuvoje turėtų daryti, to ir paties Plečkaičio neklaustų...

„Todel tuo atvilgiu Plečkaičio ir draugų išdavimas tampa ne kokių nors paprastu savo šalies paslaptį išdavimu, už kuri kartais irgi aukščiausia bausmė yra taikoma.

Plečkaičio kompanijos aiškų pasidavimą gali paliūdinti ir tas „Lietuvos išgelbėjimo komiteto“ atsiskaidymas, apie kuri trumpai pranešė vakarykščiai dienraščiai.

Tame atsiskaidyme Rygos suvažiavimas yra pavadintas „visuotiniu Lietuvos demokratybės opozicijos oficialinių atstovų suvažiavimu, kuriame dalyvavo socialdemokratai ir liaudininkai“. Vadinasi, norima sukelti nuomonę, ypač užsieny, kad su Plečkaičiu ir Lenkų bučiū eina ne tik Lietuvos socialdemokratai, bet ir valstiečiai liaudininkai. Tiesa, valstiečiai liaudininkai savo pasmerkimą Plečkaičio politikai yra aiškiau pabrėžę negu socialdemokratai. Bet mūsų patriotinė visuomenė mano, kad akivaizdoje šios išgamų avantiūros pavojų reikėtų savo pasmerkimą precizuoti. Šios kataliniškos avantiūros akivaizdoje visiems reikia budėti, kuriama nepriklausoma Lietuva nėra tuščias žodis“.

Tokių tai negražių politišku eksperimentų pergyvena Lietuva.

Šie įvykiai vaizduoja puikiai, kaip pusiausviros netekę, įsigėidę valstybiško ragais žmonės, kokių negražių, nešvarių judosišku darbų griebiasi tie kurie sakos kovoja už darbininkų reikalus. Argi gali pateisinti išdavikiškus Plečkaičio darbus jo tariamoji kova „už demokratybės principus“?

Nejaugi Pilsudskis, su kuriuo dėjai Plečkaitis ir jo sėbrai, yra darbininkų reikalų gynėjas? Ar tam Lenkija, su avantiūristu Pilsudskiū prieky, tyko pagrooti Lietuvą, kad išgelbėti darbininkus? Ne ir ne. Mes visi lietuviai puikiai žinome lenkų planus, todėl drąsiai galime pasakyti, kad Plečkaitis galutinai sukomdromitavo taip uoliai varytą Lietuvos garbiomis kalbomis darbininkų reikalų gynimo idėją, išdavė judosiškai parduodamas idėją ir Lietuvą, knrios duonėlė tiek metų mito, lenkų tironams. Jo tikslai — būti valdžioje, nors ir pačiam šėtonui tektų parduoti visus savo ir jo partijos „idėjas“. Tiek tai turi garbės garsūs demokratijos „vadai“.

Partinės mūsų spaudos rimtumas.

Tuo laiku, kai tarp Lietuvos ir Lenkijos buvo įtempti santykiai kada grėšė pavojus kas valanda išvyti pakeltą Lietuvos nepriklausomybę pakirsti iš Lenkų pusės Damoklo kardą par i-ė opozicinė lietuvių spaupa stengėsi kouoliausiai išnaudoti kiekvieną esamos Lietuvoje vyria-

sybės silpnąją pusę savajai partinei propagandai. Įpatingai atsidėjusi skelbė visokius pranešimus, telegrafu gautus, apie perversmus Lietuvoje. Šiaurinės Amerikos socialistinė lietuvių spanda, net ligi gėdos netekimo.

Kovoti su priešinga sau politine srove nėra negarbingas daiktas. Juolabiau nebūtų nieko blogo, jeigu, sakysim, kovojama už demokratiškumą už tiesą, prieš diktatorišką, sakysim, smurtinę Lietuvos vyriausybę, jeigu ji iš tikrųjų taip daug nusikaltimų daro, kai piešia opozicinę spauda. Bet kada toji kova ir kringuos valstybei momentuos, kada iš tikrųjų tenka sukaupti visas tautos ir valstybės pajėgas krūvon, vaduojasi labai įėjusiu partinės mūsų spaudos tradicijon obaleiu — tikslas pateisina priemones — tai yra blogi, liguisti apsirėiškimai ir tokios atvejus smerktni.

Š. Amerikos „Dirva“ 49 numerį, straipsny: „Visos tos mašiaties paslaptys“ konkretiai išrodo Š. Amerikos partinės lietuvių spaudos nerimtumą tuo pavojingu Lietuvai momentu. Kaip matyti iš to straipsno tuo „opozicinui“ uolumu įpatingai pasižymėjo „Keleivis“ ir „Naujienos“, kurie net pralenkė komunistinę „Laisvę“ ir išgyrė Plečkaičio daromus „žygius“, o puolė tuos, kurie smerkė Plečkaitį ir jo kompaniją, tik vėliau, kai buvo gauta žinia iš Lietuvos socialdemokratų partijos apie pasmerkimą Plečkaičio žygių,

itiedu laikraščiū nuleido nosi „Sandarą“ ir neatsiliko.

„Dirva“ taip užbaigia savo straipsni: „To mūsų priešams ir reikia, o mums kaip matyti irgi tik to reikia: Kuo daugiau kas papiešia juodai tuo daugiau druskos ir pipirų užsibarstę, patys kad ryjame tai ryjame.

Surimtėkit, rašytojai, jeigu rintumo stoka, o jeigu tuomi norit varyt negražias politikas tai prisiminkit, kad dar yra ir Gėda.

Ką davė Ženeva.

Besirengiant diplomatams Tautų Sąjungos Tarybos posėdį buvo labai garsiai kalbama apie galutiną Lietuvos - Lenkijos Vilniaus klausimu ginčo išsprendimą.

Tikronybeje niek nepadaryta, kas būtų realiai pastūmėjęs šį klausimą teigiamon pusėn. Tiesa, Lietuva posėdziuos nesu-sikomprotitavo, kaip tikėjosi lenkai. Voldemaro iškelti kaltinimai ir pasakyta tuo reikalu kalba padarė gilaus ir rimto išpūdzio Tautų sąjungos Tarybos narius. Lietuvos pusėje dauguma simpatijų, net rimtu simpatijų. Bet kada reikia tarti tuo klausimu autoritetinga žodį, teisybės ir teisėtumo žodį, visam tam stoja skersai kelio, asmeni-niai Didžiųjų reikalai, politiniai

užkulisis su visomis intrigomis — ir taip vėl sena istorija — Tautų Sąjunga bejęgė ir išrišti teisingai rimtus konfliktus. Pasitraukė Lietuvos-Lenkijos laiknuos pasieniuos militarinė komisija ir tiek. O Vilniaus klausimas lieka po senovei uzburtame rate gražindamas sukelti naują Europos karą Rytuose.

Apie galutiną Lietuvos reikalų atvilgiu T. S. Tarybos sesijos išdavus sekantį kartą.

Ar gali Lenkija puliti Lietuvą?

Šis klausimas įpatingai opus mums toli nuo tų reikalų gyvenantiems lietuviams, todėl pravartu prie jo bent kiek apstotiti.

Klausimą tenka dalyti į dvi dalis. Pirmoji, — tiesioginio atviro Lenkijos puolimo galimas ir antroji — slapta, avantiūra pagrystas puolimas.

Kalbant apie pirmąją dalį tenka pasakyti, kad šiuo momentu jau tvirtai yra atsistoje ant koju du Lietuvos kaimynai — Rusija ir Vokietija. Jų ekonominiai interesai yra visiškai paliakę ton pusėn, kad sulaukti Lietuvą 1920 metų Maskvos sutarties rubežiuose ir turėti tiesioginį artimiausi per Lietuvą tranziją savo prekėms. Vokietija labai užinteresuota, kad Lenkija nepagrobtu Klaipėdos uosta, sudarymui karinės bazės ir tiesioginio susisiekimo jūrų pajėgu su Prancūzija, nes kilus karui tarp Vokietijos ir Prancūzijos, Vokietija atsitudyt labai blogoje

Bebrų medziotojas.

(Užbaiga).

Senūnai prisiminę duotą mirstančiam vadui priešai ką gelbėti Ralfą, perspėjo puolimą sakydami, kad sulig senų lauteles proricū, kada pakliuva jiems gyvas priešas, tai surengta ant jo medziokle.

Si keista medzioklė atliekama tokiu būdu.

Zmogų visiškai išrenkia ir kūną ištepa lajumu; po to visi kariai apsiginklavę buožėmis sustoja eilėn, o prieš juos šimto žingsnių atstume pastato belaisvį, kuris davus signalą turi bėgti ir kuris pirmasis ji pavys ir užmuš tam priklauso ir jo galvos skalpas.

Ralfas išgirdo baisų rikimą ir suprato, kad juodviejų su Eimoa likimas nuspręstas.

Eimoa puolėsi iš vigvamo, norėdama prašyti pasigailėjimo, bet sulig žvėriškų veidų suprato, kad viškas veltui ir kritė apalpusi žemėn. Ralfas išbėgo paskui ją ir matydamas parkritusia ant žemės, pamanė kad jinai mirė. Drūčiai ją pabučiavo atsiveikindamas ir pasidavė indėnams.

Indėnai jį išvedė už kaimo išrenge ir ištepė kūną lajumu, o davus ženklą jis turėjo bėgti. Bet indėnai skaudžiai apsiriko manydami sugauti Ralfą iš karto. Vilyėjės greitumu pasileido bėgti Ralfas, persėko kaip strn-nda gilų griovį, i kuri keliolika indėnų nusirito ir pasileido bėgti aukštumomis.

Indėnai nuolatos jodinėdami labai blogai bėgioja. Dugelis iš jų jau pametė vijesi Ralfą ir tik Xau-ku-to ir dar trys indėnai sekė Ralfą. Ralfas bijojo net atsigręžti, kad nesugaištų nei sekundos laiko ir bėgo kiek tik galėdamas tolyn.

Artinosi vakaras, oras gerokai atvėso. Pagaliau Ralfas užbėgo ant kalvos, bet jau pasijuto, kad jėgos jį apleidžia — jis sustojo atsigręžęs atgal ir pamatė, kad jį

vejasi tik vienas Xau-ku-to, bet ir jis vos-vos vilko kojas. Ir tik pamatęs atsigrėžusį Ralfą paskutines pajėgasj tempęs soko ant Ralfo bet nepastebėjęs pargriuvusį medį, užkliuvo ir parvirto ant žemės, o buožė per keleta sieksnių nusirito nuo jo. Ralfas staigiai nugriebė buožę ir vienu kirėiu nudėjo ant vietos burtininką.

Apsirengė jo rūbais, pasimė vandens inda ir visus ginklus pasileido eiti i artimą mišką, gerai numatydamas, kad n. rs jis nuilsės, ant turi eiti tolyn nuo pavojaus. Bet miške nuvirtes i krūmus sunkiai užmigo.

Eimoa draugė puolėsi gairinti vargė miterį, kas jai visiška nusisėkė.

Tuo tarpu kaimo jau visi sužinojo, kad Ralfas pabėgo laimingai tolyn ir kad jį vejasi tik vienas Xau-ku-to, bet nusi-minę manė, kad ir tas greitai sugrįš be dalios.

Atsipeikėjusi Eimoa liūdnai sušuko: — Ralfą užmušė!

— Ne, Eimoa, jis laimingai pabėgo, — atsakė ramindama draugė.

Tada Eimoa atsiklaupė ir pamokyta Ralfo, maldos žodžiai, dėkojo Dievui už Ralfo pabėgimą.

Draugė jai papasakojo visas Ralfo pabėgimo smulkmenas ir net nurodė i kurią pusę jis nubėgo. Pasilikusi viena Eimoa giliai susimastė, po to greitai susigriebė saidoką, vilyčias, Ralfo rūbus ir kiek maisto, visa tai drūčiai surišo persimetė per petį ir niekeno nepastebima kaip katė išėjo iš kaimo. Ji tvirtai pasiryzo sekti paskui vyrą, be kurio, jautė, negalėjanti gyventi. Eimoa tuojau surado daug pėdsakų bėt greitai tie pėdsakai mažėjo ir ant galo pasiliko tik Ralfo ir Xau-ku-to pėdos. Vėjas praskleidė debesis ir mėnulis plačiai nušvietė kalvą. Ir staiga Eimoa, supurtinta išgasties, pamatė ant žemės gulintį lavoną.

Tragiškai serikus puolėsi prie jo, bet tai buvo ne Ralfo, bet Xau-ku-to lavonas. Ji uoujau suprato, kad Ralfas jį nugalėjo ir džiaugėsi begalo. Toliau sekti

vyrą buvo dar lengviau, nes apart pėdų buvo didesnis pėdsakas lazdos, kuria pasiremdamas Ralfas nužygiavo miško pusėn. Ir Eimoa greitai atsidūrė šalia mylimojo vyro.

Ilgai karštos meilės perimta žiūrėjo į mėnulio šviesa apšviestą, drūčiai bėmėganį savo vyrą, o nesulaukėmos džiaugsmo sąaros pasinylė per jos veidus ir krūto tiesiai Ralfui ant veido. Jis prasibudo ir greitai tyrėsi buožės, manydamas, kad jį privijo indėnai, bet vieton jų, puolė jam ant krūmės jo mylimoji Eimoa.

Ir šioji laimės valandėlė taip buvo didelė, kad jiedu visai pamiršo dar taip neseniai pergyventus skausmus ir kentėjimus.

Be poilsiu nebuvę laiko: pradėjus švisti kas valanda galėjo juos atsivirti indėnai. Patylomis užkandė atušėto maisto, jie drąsiai leidosi pirmyn.

Ralfas pagal Vilijamo pasakojimus žinojo, kad priešais yra upė Missuri. Jos pakraščiais gyvena balijai kolonistai, tad jeigu suspės lig jų nepaklydę nueiti — jie išgelbėti. Taiji jie ir leidosi taja kryptimi.

Atat mas iki upės pasirodė iš tikrųjų kur kas didėanui, negu manė Ralfas, o delto jiedu tik po šešių kelionės dienų atsidūrė prie upės krantų ir netoliese pamatė europietišką fermą.

Naktimis jiedu megodavo ar ant uouų, ar urvuose, arba ant medžių šakų. Mėistą kelionei Ralfas parūpino nušaudamas iš saidoko pakliuvusius žvėčius. Bet visa kelonės laika jiedu bijojos, kad neprisiytų indėnai. Taiji išvyde fermą, kurios šeiminkas maloniai juodu priėmė, labai apsidžiaugė išvengę pavojaus. Dvi di-nas paviešė pas fermerį leidosi per San-Lui i Ralfo tėviškę, pas jo mylimą maušę.

Indėnai pasitikėdami Xau-ku-to pergalei nesiskubino jo ieškoti. Ir tik antrą dieną atrado jo lavoną, kuriam įskėlė triukšmingas laidotuves, kaip pridera mirusiam burtininkui. O paskui jau

leidosi vytis Ralfą. Bet sugaišė tris dienas nepasiekę pabėgėlių, kad įvykinti sumanytą baisų jiems kerštą.

Epilogas VII.

Sunku buvo Ralfo motinai išleisti medzioklėn jauna jos vienintėli sūny, nes iš velionies vyro pasakojimų gerai žinojo kokiems pavojams pakliuva karta is medziotojai, tik raminosi mintimi, kad senis Vilijamas pasaugos save ir sūny nuo grėšiančių pavojų. Ji svajou apie tai, kad sugrįžus Ralfui su didelė laimikiu jis rės pavojingą medziotojo amatą ir dąsipirkęs žemės griebis ramaus ūkininko gyvenimo.

Kantriai motina laukė kailių prekymečio, žinodama, kad tada iš visų pusių suplaukia medziotojai i San-Lui. Bet praėjo ir prekymetis, o apie Ralfą ir Džeką nebuvo jokios žinios. Jos liūdėsiui ir nusiminimui nebuvo saiko: ji galutinai nusprendė, kad jiedu abu jau anam pasauly. Juodu beabejo ištiko kur nors baisi mirtis. Ir tik maldą ia darbas ją ramino, kam ji ir pasidavė visa širdimi. Kaip tik neramindavo ją kaimynai, bet ji kas kartas liūdnai atsakydavo:

— Mano vyras ir sūnus — abu danguje. Kad nebūtų taip nejauku ir kap būtų kam nors ligai ištikus ją prižiūrėti jinai pasikvietė pas save gyventi vleną senutę.

Jau dveji metai sukako nuo to laiko, kada išvyko Ralfas.

Kartą vakare Betsi ko ta susirgo ir anksčiau negu paprastai atsigulė.

Netikėtai kaip tai nepaprastai sulojė, sustaugė lauke šuo.

— Morta, — paliepė Betsi, įleisk susimildama šunį i kambarį.

Senukė atidarė duris, bet suolinksnai cypdamas nubėgo i laukus.

Nepaprasto nujutimo paskatinta Betsi puolėsi prie durų.

— Dievuliau man! Šuo taip cypdavo tik besiantinant Tomui

ar Ralfui! — sušuko Betsi. Morta atidarė i lauką duris, bet suolikus: iudėnai! atšoko atgal.

Bet Betsi pasijūrėlo i tariamąjį indėną ir verkdamą puolė jam ant krūtinės.

Tai buvo jos mylimasis sū-nus, jos Ralfas.

Jų džiaugsmui nebuvo rybu. Bet pagaliau Ralfas pasiitinosavo iš motinos glėbio ir pratarė:

— Matušė, tu manim mano žmona, mano geriausiaji Eimoa! Jinai nekarta išgelbėjo mano gyvybę, — priimk ją kaip dukterį!

Betsi uždėjo rankas ant pasilinkusios prie jos Eimoa ir džiaugsmingai, moteriškai pratarė:

— Dieve, laimink ją! Aš saugosiu ir tarysliu ją kaip mylimą irino dukterę. — ir apkabins drūčiai pabučiavo.

Eimoa pažvelgė i Ralfą ir sušuko:

— Kaip laiminga dabar tavo Eimoa — ji turi motiną!

Ir nuo šios valandos toje vargingoje fermoje, apsigyveno laimė, pergyventos nelaimės pranykė; nebevilgė daugiau sąsargi blaštienus.

Ralfas smulkiai atpasakojo motinai pergyventas nelaimes ir kentėjimus. Atshminęs Džeką palikimą jis surado vietą, kur buvo paslėptas aukas. Išsiėmęs auksą, dąsipirko žemės ir kūrė stambų ūkį. Eimoa panorėjo tapti krikščione. Pasimokinus pas vietinį dvasiškį jinai priėmė krikštą ir ištėkėjo uz Ralfo. Prie krikšto jį gavo Marijos varda, bet vyras ją vadino Eimoa.

Laimingoji sėimynėlė tankiai prisimindavo pergyventas nelaimes, kančias ir vargus ir dėkodavo Aukščiausiam už suteiktas malones. Eimoa visada sakydavo:

— Viešpats įvedė mane is tamsos i šviesą.

Vertė J. R.

padėtyje; yra ir daugiau strate-
ginių priezasčių. Todėl šie dvi
valstybės niekad neprieis Len-
kijai pagrobtį Lietuvą. Lenkija
tai žino ir bijosi žygių prieš
Lietuvą. Tas įvyktų nebent rizi-
kuojant, sukėlus Europos karą,
laimėti Lietuvą lenkų naudai,
bet tai baisus žygis. Dargi
tokiam Lenkijos puolimui stotų
skersai kelio ir Tautų Sąjunga.
Taigi iš šios pusės Lenkijos
puolimo netenka bijoti.

Daugiau galimybių yra slap-
tame puolime, ką nors išprava-
kavus. Bet ir šis lenkų žygis
atsimusių į ankštesius metus
kliūtis ir, arba turėtų būti sustab-
dytas pusiaukelėj, arba vėl išsauk-
tų naują Europos karą.

Taigi Lenkijos puolimo pavojus
Lietuvai lyg ir atpuola. Bet kas
iš to? Lietuva pasilieka po se-
novei žaurai nuskriausta, o Euro-
pos taikos pašonėje įvyrytas
pelis, kurį patraukus gali pa-
plukt nauji kraujo upeliai.

Ambasadorių konferencija
padarė skaudžią neteisębę, didę
politiką klaidą ir nors tie di-
dieji diplomatai gerbi gerai tai
visa supranta, bet užuot tai at-
taisius visomis galimomis prie-
monėmis be kraujo praliejimo,
labai negarbingai tą opą migo
ir vilkina beržalčiuose diplomatai
posėdžiuose. Istorijs politikų
tarptautinių klaidų nedovanoja
ir ankščiau ar vėliau ta klaida
ir neteisėybė atsitaisys, bet tik
karu. Gali susidėti netikėtai
politinės aplinkybės, kurių dėka
Vilniaus sugrazinimas gal ma-
žiau aukų iš Lietuvos pareikau-
sautų, bet be aukų Vilnius gra-
žinimas neįmanomas.

Punktukas.

Pasaulinės žinios.

Choleros epidemija.

Iš Kalkutos praneša, kad
Bengalijoje siaučia choleros epi-
demija.

Vienos savaitės bėgyje apsir-
go 3.703 žmonės. Iš jų 2.139
mirė.

Moterys parlamente.

Suomios moterys padarė di-
delę pažangą net politikiam ša-
les gyvenime. Lokričio 30 die-
nos telegramų pranešimu pasku-
tiniuose rinkimuose gavo liaudies
atstovybei mandatų 16 moterų.

Rusai gavo paskolą.

Telegrafo pranešimu Rusai
pasirašė Maskvoj su vėna Šiau-
rinės Amerikos bankininkų gru-
pe s tartį, sulig kuri gaus 20
milijonų dolerių paskolą, kuri tu-
ri būti suaudota Dono geležies
plieno pramonės pakėlimui.

Ukrainiečiai nori išsiliuosuoti

Radio pranešimu iš Maskvos
Ukrainoj įvyko platus sodiečių
sukilimas, kuris sovietų kariuo-
menei įsimašius dideliu kraujo
praliejimu tapo numalšintas.

Žiaurus Linčo teismas.

Louisville, Kentukij valstijoj
lapkričio 30 dieną įvyko žiaurus
Lynčo teismas. Viena negras
nužude; balnij žmogų tapo kartu
su policiju liaudies užpultas ir
susaudytas aleidziant į jį dau-
gybę šūviu. Po to, negro lavonas
tapo apipūtas gazolinu ir sude-
gintas.

Žemės drebėjimas Italijoje.

Romos telegrafo pranešimu,
lapkričio 30 dieną Umbrijoj bu-
vo jaučiami žemės drebėjimai,
trukę apie 10 sekundų. Nuosto-
lių nėra, išskyrus du sugriantus
namus.

Vokiečiai reklamuoja karo pajėgas.

Telegrafo pranešimu gruodžio
3 dieną vokiečių karo laivas,
skraiduolis „Berlin“ išvažiuoja
pasaulinėn jūrų kelionėn.

Nelaimė su traukiniu.

Greituoju traukiniu Berlynas-
Miunchenas buvo pasiųtas vie-
nas vagonas cisterna su benzinu,
bevažiudamas sprogo. 2 žmonės
uzmušti 4 sunkiai sužeisti.

Streikai Australijoje.

Telegramų pranešimu iš Sid-
ney, ten sustreikavo uostų dar-
bininkai. Uosto judėjimas ir
prekyba sustojo. Uoste stovi 130
laivų, kurie negali nė iškrauti,
nė pakrauti prekių. Ministeris
pirminkas turėjo pasitarimus
su darbininku atstovais susida-
rusią kringą padėti likviduoti.

Didžiausias orlaivis.

Milano telegramų pranešimu,
Caproni fabribuose statoma nau-
jas keleivinis oro laivas, kuris
manoma, bene bus didžiausias
pasaulį.

Jis turės dvigubas sieneses
ir du aukštus keleiviams sutal-
pinti. Jis dirbamas iš aluminijaus
ir plieno. Laivas galės pasiimti
su savim 30 keleivių.

Iš Tautų Sąjungos.

Lietuva bus verčiama atsi- žadėti Vilniaus?

Gruodžio 6 diena po pietų
įvyko „Didžioios penkiukės“
Čemberlono, Briano, Štrezeman-
o, Scialoja ir Japono Adatų pasi-
tarimas dėl Vilniaus konflikto.
Ši „penkiukė“ sudarė bazę likvi-
davimo konflikto syki ant vis-
dos, statant Lietuvai sąlygą ant
visados užsimeršti Vilniaus pa-
grobimą, kuris turi pasilikti vi-
siškai Lenkijos rankose.

Štai kokį „teisingumo“ akta
ruošia Lietuvai Europos politikos
didikai ir taikos „dabotojai“!

Tą pat vakarą Briano kvie-
čia Italijos atsova draugiškai
vakarienei, kur tarsiis francūzi-
taliu nesusipratimų išlyginimo
reikalu.

Tautų Sąjungos darbų tvar- koje numatyta išrišti keletas Europoj įvykusių konfliktų.

Po to kalbėjosi su Litvinovu
būk tai nepuolimo pakto sudary-
mo klausimu.

Lietuvoj veikia Seimas?

Kaunas 28 XI Telegrafas pra-
neša tokia žinia:

Prof. Voldemaras pasiškino
Lietuvos parlamente, kad jis ge-
ruoju nesutiks niekam valdžios
atiduoti.

Toliau jis pareiškė kad kari-
ninkai Petrutis, Šumskis ir Kat-
kubis įteikė jam ultimatumą — su-
imti!

Litvinovas irgi veikia.

Geneva. XII. 6. Oficialus
rusų delegacijos komunikatas pra-
neša, kad turėta didelis svarbus
pasitarimas Litvinovo, Briano ir
Štrezemanio.

Geneva. XII. 6. Šiai Tau-
tų Sąjungos sesijai pirminkaus
Kinijos pasiuntinys Paryžiui
Šang Lu.

Bus daugiausia risama kiau-
simai įvairių konfliktų įvykusių
vakarų bei rytų Europoj. Svar-
biausi šie: Laisvojo Dancoigo
miesto skundas prieš sudarymą
Lenkijos karo bazės neutralėj zonu,
Vokietijos protestas dėl per-
sekiojimo vokiečių Lenkijoj ir
Lietuvos protestas dėl užgrobi-
mo Vilniaus.

Paskiausia stovi Dancoigo
skundas. Jo ieršimo laukiama
ta prasme, kad miestui bus ga-
rantuota jo zonos neliečiamybė.

Kai dėl Lietuvos skundo dėl
Vilniaus pagrobimo laukiama
stipraus pritarimo ir palaikymo
Lietuvos skundo iš Vokietijos
pusės, kitos didžiosios valstybės
matomai susietate praėti šį kiau-
simą kuotyliausiai. Bet nežūrint
į tai Vilniaus klausim laukia-
ma labai ilgų ir didelių ginčų.

Ir Vokietija negali karo rei- kalams lešų.

Gruodžio 6 d. telegramų pra-
nešimu iš Berlyno. Vokietijos Vy-
riausybės priimtoji sąmatoj 1928
metams numatyta armijos reika-
lams 689 milijonai ir 800 tūkstan-
čių markių.

Mirė filmų įsteigejas.

Austrijoj pasimirė grafas Zig-
mantas Kolovrat, kuris buvo istei-
gėju filmų industrijos Austrijoj.

Riaušes studentų suvažiavi- me.

Budapešto telegrafo Gruodžio
6 d. pranešimu Nagivardo mies-
te įvyko Jassu Bukaresto ir Tran-
silvanijos studentų suvažiavimas.
Atidarant suvažiavimą įvyko muš-
tynės, kuriose užmuštas vienas
ir daug sužeistų. Dežuruojantiai-
Remonijos policijai ir išauktams
policijos rezervui vos nevos pa-
vyko muštynės nuraminti.

Kruvinos Vengrų demonstra- cijos.

Gruodžio 6 d. Vienos telegra-
mų pranešimu Grosvazdaine įvy-
ko masinės Vengrų demonstraci-
jos. Loike demonstracijų buvo
užulta daugumoje Vengrijoj
gyvenanti žydai.

Sužeistu laike demonstrac-
jos yra virš 40 ir vienas užmuštas.

Berlynas. XII. 6 d. Tautų
sąjuogoj eina paruošiamieji dar-
bai rišti Vilniaus konfliktu ir
Lietuvos skundui kuriam ne buvo
nurodyta, kad Lietuvai greičiai
pavoju pasikeiči imo prieš jos
Nepriklausomybę.

Berlynas XII. 6. d. Čionai atvy-
ko Prancūzijos minist. teris de Marg-
zie ir universitefe kaitys paskai-
ta tema: „Francūzų — vokiečių
entanta ir bebrandarbiams,“

Lenkai darbuojasi.

Geneva. XII. 6. Lenkijos
užsienių reikalų minist. teris Zales-
kis turėjo ilgą pasikalbėjimų dėl
padėties rytuose su Štrezemanu.
Lietuvos-Lenkijos konflikto
klausimu Litvinono ir Briano
nuomonės suderintos ir prieta-
lavados, kad karo padėčiai Lie-
tuvuje dėl Vilniaus pagrobimo
ši Tautų Sąjungos sesija turėtų
padaryti kokį nors galą.

Taigi palietus anglų ruo-
reikalus Litvinovas pareiškė, kad
padėtis nėra bloga, bet vis tik
nepatenkinanti

Vokietijoj potviniai.

Prieš Kalėdas Vokietijoj siau-
tė dideli šaltiniai, kokiu neatmėna
per 125 metus. Gruodžio 26 d.
smarki atšilo. Kadangi buvo
prisnigta daug sniego, vidurinėj
ir šaurinėj Vokietijoj, orni drū-
niai atšilus ištikio dideli potvi-
niai, kurie telegramų pranešimu
padarė daug nuostolių.

Prancūzai stabilizuoja savo valiutą.

Telegramų pranešimu pran-
cūzų deputatas Francois Wendel,
Prancūzijos Banko direktorius
pareiškė, kad valiutos stabliza-
cija daug priklausys nuo politi-
nės stabilizacijos ir vykdymo

Daveso plano.

Beto prieš Naujus metus bu-
vė priimta parlamente 1928 me-
tams valstybės sąmata tokiose
skaitlinėse: pajamos — 42.497 mi-
lijonai frankų, išlaidos — 42.442
milijonai frankų, — tuó būdu
rumstoma metinės sutaupos 55
milijonų frankų sumoje.

Mirė Sazonovas.

Gruodžio 25 d. Nicoje mirė
buves caro Rusijos užsienių rei-
kalų minist. teris S.azonovas, turė-
jėš savo rankose visą Rusijos
užsienių politiką ir buves vienu
vyriausių pasaulinio karo kalti-
ninkų.

Prancūzų vyriausybės atsto-
vai oficialiai dalyvavę laidotu-
vėse.

Italams paskola Anglijoj.

Mussolini priėmė grįžusį iš
Londono Italijos Banko Direkto-
rių St.ingerį, kuris pareiškė,
kad derybos, kurios buvo ved-
amos su Anglijos Banku ir Fede-
ral Reserve Banku Lond ne bai-
gėsi tuo, kad kiekvienas šių
Bankų atidengė Italijai kreditą
po 85 milijonus dolerių.

Vėl žemė dreba.

Gruodžio 26 d. Romoje ir
apylinkėse buvo jaučiamas sti-
prus žemės drebėjimas trukęs
20 sekundų. Romoj įvyko di-
džiausia panika ir padaryta ne-
maža nuostolių. Yra ir žmonių
aukos. Žemės drebėjimo auka,
užmuštas į galvą pataikiu ju ak-
meniu Brazij s vienuols Tėvas
Hildebrando Fortuna. Sugriauta
du namai, nugriuvo vienos baž-
nyčios bokštas ir daug namų
sugadi ta. Miestelinese Nemi-
Genze ir Vellet i daug namų
visai sugriauta.

Gaisro nuostoliai.

Kilus gaisru! Milane (Italijoj)
įvykusioj fabrikos Issota Frašini,
automobilių parodoj padaryta
nuostolių 600 tūkstančių lirų
sumoje.

Anglai remis Portugaliją.

Gruodžio 26 d. pravaziavo
pro Lisabona laivu Avelona
Lloyd Džordžas, kuris atvyku-
siems į laivą portugalų žurna-
listams jį sveikinti pareiškė, kad
iš pasikalbėjimo su Baldvinu jis
turi žinoti, kad Anglija ir toliau
pasiliks draugu Portugalijai ir
esant reikalui ties net militari-
nė parama.

Dideli prekybos planai Bra- zilijos su Pietuslavija.

Pranešimu iš Belgrado, Bra-
zilijos generalinis konsulas Pe-
tuslavijai baigia derybas atidaryti
tiesioginį jūromis prekybinį su-
sisiėkimą tarp Brazilijos ir Pie-
tuslavijos.

Vietinių komersantų many-
mu, po to Pietuslavija taptų
kavos ir kitų produktų eksporto
ir visų Balkanų aprūpinimo
centru. Jų apskaitlavimn vien-
tik kavos išleidavo į B lkanus
per Vokietiją ir Italiją už 20
milijonų kronų.

Elektros jėga varomas laivas.

1927 m. sausio 7 dieną iš
New Jorko išplauks į bandomąją
kelionę elektros jėga varomas
geitasis laivas „California“, ku-
rij yra padirbusi „Panama Paci-
fic Linie“.

Jūrininkystės sluoksnius
šiam fatui duoda daug svar-
bos ir didelio susidomėjimo.

Pranešimai.

Iš „Aušros“ gyvenimo. VAKARAS.

Gruodžio m. 17 d. įvyko an-
tras š eilės rudens metu „Auš-
ros“ Meno Sekcijos vakaras. Bu-
vo suvaidintos dvi komedijos
„Uošvė i namus, tylos nebebus“
ir „Nesipriešink“.

Vaidinimas buvo atliktas vi-
dutiškai, neskaitant kelių jau-
nų mėgėjų silpnasias puses. Po
vaidinimų buvo šokiai ir žaidi-
mai. Tenka pasakyti, kad S. Pau-
lo letuvių jaunimas nesugeba pa-
žaiti gražių tautišku žaidimų,
ypatingai nevyksta dainavimas.
Labai menkai vyksta skrajukė,
kuri gan daug įvairumo suteiktu.

Ši karta blogai atliko savo
pareigas orkestras ir publika la-
bai neigiamai orkestrą atsiliepė.

Bendrai vakaras praėjo ramiai
ir buvo gan daug publikos.

Sekanti vakarai uumotoma
pradedant Sausio 14 dieną dary-
ti pūkių salėj Lega Lambarda
Lago São Paulo 18 Nr., kuria
bus galima naudotis du kartu i
mėnesį labai prieinama kaina.

Nemo

„Aušros“ narių susirinkimas.

Užbaigus 1927 metams ir pa-
ruošus apyskaltą Sausio mėn.
gale įvyks visuotinas „Aušros“
narių susirinkimas. Laikas ir vie-
ta bus paskelpia sekantiem lai-
kraščio numerų.

— „Aušros“ Centro Biuras
randasi po senovėi ruā da Concei-
ção 61 Nr., ir rašt-nė veikia šio-
kioms d enomis nuo 9 ligi 11 v.
ir nuo 5 ligi 8 val. vak. šven-
dieniais nuo 10 ligi 12 val. ir
nuo 4 ligi 8 val. vakaro.

Lietuviai nesivėlinkit E!

Atėjo 1928 Naujieji Metai. Kiekvienas žmogus turi pagalvoti, kad
sekančiais metais jis visiškai negalės apseiti be laikraščio.

Tad kiekvienas lietuvis, kuris tą suprato jau dabar užsako
„Pietų Amerikos Lietuvį“ sekantiems metams. Viena, kad jis atlieka
labai naudingą savosios išeivijoje spaudos palaikymo darbą, o antra
— jis gaus gražių dovanėlių — dvi idomias apysakas, atki-
rose, gražiai išleistose knygutėse.

Tad ilgai negalvojęs, lietuvi, siųsk redakcijai prenumeratos pinigus 1928 met.

IS S. PAULO LIETUVIŲ
PADANGĖS.

Lietuvių teatras S. Paulo.

Scenos mylėtojų sąjūdis iniciatyva Gruodžio 26 dieną tapo sukviestas steigiamasis „São Paulo Lietuvių Teatro“ susirinkimas. Viso susirinko 20 asmenų, p. Švambarienė abibudinus steigiamąjo Teatro tikslus, o p. Bartnikaitis supažindinus su dienotvarka, tapo išrinktas prezidentas; steigėjų susirinkimas nutarė vienbalsiai, dviem susilaikius steigti „São Paulo Lietuvių Teatrą“. Beto išrinkta Teatro direkcija iš šių asmenų: Direktorium p. St. Bartnikaitis, pavaduotoju J.

Lucevičius, išdinku Degutis, ūkio vedėju J. Rūškys ir sekretorium J. Dobrovolskis. Direkcijai pavesta tą p. ruošti skančiam susirinkimui Teatro statutą ir įregistruoti p. eia įstaigą. Teatro režisieriu slaptu balsavimu išrinkta p. A. Švambarienė (Liet. Valst. Teatro stud. mokin.) ir nutarta teatro atidengimo dienai pastatyti 4 veiksmų dramą „Vergijos Griuvėsios“.

Nors pirmieji Teatro žingsniai labai sunkūs, vienok ateity numatoma pažistūmėti žymiai pirmyn ir net įrengti vaidybos studiją.

Bendrai tenka šiam kilniam lietuvių scenos tobulinimo darbui tik palinkėti geriausios kloties.

Laidotuvės virto peštynėmis.

Aukštį Mokoju Gruodžio mėn. buvo toks atsitikimas.

Vienos „katolickos“ viaros lietuvių „unaravos“ šeimos įkrito mažas vaikas į šulinį ir prigėrė. Teko pakviesti gaisrininkus, jie išimti. Po to reikėjo pirkti karstelį ir lavoną. Bet pasirodė, kad toji „narava“, šeimyna neturėjo pinigų. Namų savininkui ir kitiems Braziliečiams sudėjus aukų tapo įvykintos laidotuvės.

Po laidotuvių kūdikio tėvai nežinia iš kokių „raukazių“ pakėlė „balių“ su apšiais pingos ištekliais.

Kvietė ir namų savininką, bet tas pečiai tik patraukė, kaip galima po tokio liūdno įvykio girtūkliauti ir nejo.

Bevykdant laidotuvių „Sugertuves“ gerai išsigerta ir užbaigta muštynėmis. Tas įvykis sukėlė didžiausio pasipiktinimo vietinių gyventojų tarpe ir braziliečiai kltai nevadina kai galvijais, Tokiais tai ištikrųjų paskutinių gyvulių darbas pasizymi didelio „unaro“ ir „Slechtnumo“ pilni „lietuviai“ Gaila kad, tokius žmones dar žemė nešioja ir tokie nevidonai dar teršia lietuviu vardą.

Matęs.
Aušros narių žiniai.
„Aušros“ nariai, neužsimokė-

je už tris ir daugiau mėnesius nario mokesnio iš narių sąrašo išbraukti. Bet jeigu iki sausio mėn. 7-os dienos nario mokesnį užsimokė: bus priimti atgal nemokant antru kart įstojamojo mokesnio.

Pamatas: „Aušros“ statuto 11 paragrafas.

„Aušros“ C. V bos Pirmininkus J. Rūškys.

Padėka.

„Aušros“ Meno sekcijos valdyba taria širdingą ačiū p. J. Januškiui už paaukotus veikalus: Dumblynė, Nepavyko, Sugriautas gyvenimas ir Vyresnis angliakasy.

Meno Sekcijos Valdyba.

KOLONIJA „NAUJOJI LIETUVA“

vienintelė pirmoji lietuvių žemės ūkio kolonija Brazilijoje!

Ji randasi pietinėje São Paulo estados Sarocabano geležkelio linijos zonoje, kur tinkamiausios ūkininkavimui vietos, geras vanduo ir klimatas. Kolonija randasi didžiausio žemių savininko Dr. Labieno da Costa Machado žemėje, Didžiausia kolonizacijos vykdymo įstaiga. Ten pat randasi kolonijos: „Naujoji Germanija“, „Naujoji Austrija“, „Naujoji Besarabija“, „Santo Antonio“ ir kitos. Šių visų kolonijų kurimasis eina nepaprastai sparčiai. Nuosavybės teisės yra tikros ir jokių abejonių nesukėlė tyrinėjant Vokietijos ir Austrijos konsulams, kur tos valstybės kreipia dabar savo piliečių-ūkininkų apgyvendinimą. Šiuo laiku jau gan didokas lietuvių ūkininkų būrelis kuriasi ūkius „Naujojoje Lietuvoje“.

„Kolonijos „Naujoji Lietuva“ žemė tinka ir duoda geriausią

derlių kukurūzų, ryžių, tabako, vynuogėms ir tinka visiems kitiems brangiems augalams veisti. Puikiai sekasi šilko pramonė. Tose pat kolonijose parsiduoda lengvomis sąlygomis aukšto rūšies žemė specialiai: „Brazilijos auksui“ — kavos auginimui, galima pirkti dideliais ir mažesniais sklypais.

Šiandien jau beveik visi kilę iš sodžiaus lietuviai įsitikino, kad Brazilijoje ūkis sukuriama lengvu būdu ir duoda geriausius rezultatus. Tad kiekvienas lietuvis, manantis verstis žemės ūkiu, nieko ilgiau nelaukęs pirk žemę — tada tavo ateitis tikrai bus šviesi. Čia tu tikrai tarp savųjų brolių lietuvių atrasi smagią draugystę.

Kolonizacijos įstaigos administracija taipgi lietuviška.

Asmeniškai ir laiškais kreiptis tokiu adresu:

Empreza de Terras Dr. L. da Costa Machado

São Paulo, rua Washington Luiz 32-A.

„PIETU AMERIKOS LIETUVIS“

Vienintelis didžiausias Pietų Amerikos lietuvių savaitraštis! „Pietu Amerikos Lietuvis“ geriausias kiekvieno lietuvių išeivio draugas! Jis tiek plačiausiai žinių, kas dedasi Lietuvoje ir visam pasauly. Duos naudingų žinių iš Brazilijos Respublikos įstatymų, įvykių ir kitų sryčių. Taip pat straipsnius pašvęstus lietuvių išeivių reikalų kaip kultūriškų taip ekonomiškų pagerinimui. Tiekis visiems, kas tik bus gyvenime reikalingas, naudingų patarimų.

„Pietu Amerikos Lietuvis“ rūpinsis, kad lietuviai gyvenan-

tieji Brazilijoje ar norinti ton šalį keliauti išmokyti greitai, taisyklingai kalbėti vietine portugalų kalba, tiekdamas skaitytojams kiekvienam numerį po vieną kalbos pamoką.

„Pietu Amerikos Lietuvis“ bus nuolatos gražiai iliustruojamas.

Jis bus tikrai naudingas, kai po išeinantis milžiniškos atėties šalyje Brazilijoje, visiems lietuviams, kur jie negyventų.

„Pietu Amerikos Lietuvis“ padės susisiekti lietuviams išeivijoje su savo Tėvyne, o Tėvynėje gyvenantiems — padės susisiekti su savo broliais gyvenančiais išeivijoje.

„Pietu Amerikos Lietuvis“ kainuoja Pietų Amerikos valstybėse metams 16\$000, pusmečiui 8\$000, ketvičiui 4\$000. Kitose šalyse metams 3 doleriai U.S.A., pusmečiui pusantro dolerio. Pi-

nigus galima siųsti popieriniais banknotais laiškuose. Iš kitų valstybių galima siųsti U. S. A. valiutoj, doleriais, francūzų frankais, pezais arba angų valiuta. Adresas laiškam: Semanario Lithuano, São Paulo, Caixa postal 3902. Redakcija ir administracija: S. Paulo, rua da Conceição 61 Nr.

„Pietu Amerikos Lietuvis“ reikalinga prenumeratos rinkėjai ir platintojai. Kas surinks 8 prenumeratorius ir prisius prenumeratos pinigus tam „P. A. L.“ siuntinėsim dovanai. Platintojams skiriame 30 nuos.

Reikalingi agentai rinkimui skelbimų — mokame 25 nuos.

Kreiptis, S. Paulo, rua da Conceição 61 Nr.